

og navnlig hvor der er Spørgsmaal om Udpantning for Kommuneskatter. (En Stemme: Kirkestævne.) Ja, det kan ske ved Kirkestævne, men dette behøver ikke at udelukke, at man, naar man har med enkelte Personer at gjøre, kan benytte Sognefogden. Dette er imidlertid en Tanke, som jeg ikke har stillet frem i noget Forslag; jeg nævner det kun, fordi jeg enten vil opfordre det ærede Medlem til at tage dette Forslag tilbage imod et Løfte fra min Side om til 3die Behandling i Forbindelse med det ærede Udvalg og det ærede Medlem nærmere at overveie, hvorledes hans Tanke kunde blive fyldestgjort, baade med Hensyn til § 3 og § 4, eller, for saa vidt det ærede Medlem ikke skulde have lyst til at efterkomme Opfordringen, vil forbeholde mig selv til 3die Behandling muligen at stille Forslag til en anden Affattelse af, hvad der er paatænkt i det ærede Medlems Forslag.

Jornmanden: Da jeg af den ærede Ordfører har hørt bekræftet, hvad der blev ytret af den ærede Minister, nemlig, at det er ufrivilligt, naar der i Endringsforslaget under Nr. 21 til § 9 er slet en saadan Angivelse af Endringsforslagets Indhold, at Ordet „hvilken som helst“ skulde udgaa af Paragrafen, vil jeg, saafremt den ærede Ordfører deri er enig med mig, betragte Endringsforslaget som stillet saaledes, at det kun er Ordene: „efter Udløsningsfristens Udløb i Jurisdiktionen afholdt Opsærauktion“, som skulle udgaa, og at der i Stedet derfor skal sættes Ordene: „Opsærauktion, som afholdes i Jurisdiktionen efter Udløsningsfristens Udløb“, hvorimod Ordet „hvilken som helst“ bliver staaende. (Ordfører: Ja!). Endringsforslaget bliver altsaa at opfatte saaledes.

Rasmusen: Der er et ganske enkelt Punkt, hvorom jeg skal tillade mig at udtale mig, nemlig det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 23 til § 12. Dette Forslag har den helbige Stilling, at det er tiltraadt af samtlige Udvalgets Medlemmer, og naar jeg udtaler mig derimod, kan jeg derfor maaste ikke vente nogen stor Tilslutning her i Thinget; men jeg finder alligevel, det er min Pligt at udtale mig om dette Forslag, da det, jeg vil udtale, er stemmende med min Overbevisning. Forslaget gaar ud paa en Forhøielse af den Betaling, der i Udfastet er foreslaaet for Foretagelsen af Udpantningsforretningerne, idet Udvalget, nemlig foreslaar en vis Løst for Udpantningsforretning for en Forbring paa 10 Rd. eller derunder, som foretages af Sognefogden, og en høiere Betaling, naar Forbringingen er over 10 Rd. Følgen heraf vil altsaa være, at en Mand, der bliver pantet for en Gjæld paa 9 Rd. 5 Mk. 15 Sk. (vil slippe) med at betale 32 Sk. til Sognefogden og 8 Sk. til hver af Stævevidnerne, hvorimod han, dersom Gjælden var 10 Rd. og 1 Sk., vilde komme til

at betale affurat det Dobbelte. Det forekommer mig, at dette er et for stort Spring med Hensyn til Betalingen ligeoverfor den lille Forskjel, der er paa Gjælden; og jeg tror i det Hele, at det er ubilligt — for ikke at bruge noget stærkere Udtryk — at forhøie Betalingen for disse Udpantningsforretninger, idet dette jo navnlig vil komme til at gaa ud over den fattige Del af Befolkningen. I den Egn, hvor jeg hører hjemme, er der Mange, som regelmæssig hvert Aar blive indskævnede for deres Skatter og Afgifter, fordi de ikke kunne betale dem til den Tid, de skulle betales; først henimod Østeraaret, naar de faae indhøstet Lidt, blive de i Stand dertil, men dersom dette Forslag vedtages, vil Følgen deraf blive, at de kunne blive udpantede, og naar Udpantningen har fundet Sted, skulle de betale disse forhøiede Gebyrer. Den ærede Ordfører udtalte, at Udvalget havde anset det for heldigt, at disse Gebyrer bleve forhøiede; men jeg anser det af de Grunde, jeg har nævnt, for meget uheldigt. Ligeledes udtalte den ærede Ordfører, at man, hvis man ikke forhøiede Gebyrerne, vilde friste de store Statterdere til at holde deres Skat tilbage; men jeg tror ikke, at det, at man forhøier Gebyrerne med 2 à 3 Mk., vil have Noget at betyde i den Henseende. Dersom en Mand har Grunde til at holde Skatten tilbage, ser han ikke saa nøie paa, om han skal betale 2 eller 3 Mk. mere, men det har virkelig meget at sige for de Fattige, som have deres Les med at betale Skatterne, om de komme til at betale en hel Rigsdaler mere, og det er ikke saa sjældent, at Skattebeløbet overstiger 10 Rd. Naar f. Ex. en Mand ikke kan betale sine Skatter om Foråret, men muligvis om Østeraaret, og han i Mellemtiden bliver udpantet, kommer han til at betale et Udpantningsgebyr af 1 Rd., naar Skattebeløbet er over 10 Rd., og fremdeles kan han ogsaa i Henhold til § 4 komme til at betale Gebyr for, at det bliver ham forlyndt af Stævningsmanden, at der vil ske Udpantning. Jeg veed ikke, om det er indbefattet herunder, naar det siges, at nogle af disse Betjændigjøvelser kunde ske paa den i de forskjellige Egne brugelige Maade. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen), som er Medlem af Udvalget, udtalte, at han havde været i Tvivl om, hvorvidt den her foreslåede Betaling for Udpantningsforretninger var rigtig, men at han troede, den var det, fordi Sagen havde stillet Underendringsforslag til Forslaget. Jeg har meget vel indset det Urigtige i Forslaget, men jeg tror slet ikke, det er nødvendigt at stille Underendringsforslag dertil, thi naar man forkaster Udvalgets Forslag, beholder man jo det, der staar i det oprindelige Forslag, og det er meget bedre. Man kan jo imidlertid som sagt ikke have noget Quab om at faae dette Forslag forkastet, da hele Udvalget har været enigt om at stille det, men jeg har alligevel anset det for min Pligt at